

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. november 2003**

Torsdag den 27. november 2003 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 547/03 Studietur til Sydney og Melbourne
 - 525/03 Bemyndigelse til Overborgmesteren til indgåelse af kontrakt
 - 526/03 Ligningsrapport for produktionsåret 2002/2003
 - 433/03 Københavns Kommunes regnskab for 2002
 - 544/03 Grønlændernes Hus - ændring af vedtægt
 - 540/03 Udmøntning af anlægsbevilling - anneksbygning Nørre Allé Medborgerhus
 - 549/03 Etablering af ny skole og nedlæggelse af Ny Carlsberg Vejens Skole og Alsgades Skole
 - 519/03 Lokalplan "Tøndergade-karreen"
 - 538/03 Byfornyelsesbeslutning for Tøndergade-karreen
 - 528/03 Forslag til lokalplan "Færgehavnvej"
 - 537/03 Forsøgsmidler efter byfornyelseslovens § 11, stk. 5 til Boligselskabet AAB's afdeling 68 til bygningsfornyelsesarbejder i ejendommen Burmeistergade / Prinsessegade
 - 536/03 Forsøgsmidler efter byfornyelseslovens § 11, stk. 5 til byfornyelsesarbejder i ejendommen Nøjsomhedsvej og Enghavevej
 - 535/03 Forsøgsmidler efter byfornyelseslovens § 11, stk. 5, til Boligselskabet AAB's afd. 6 til Bygningsfornyelsesarbejder i ejendommen Kirkegårdsvej/Tycho Brahes Alle/Sofie Brahes Alle
 - 530/03 Takster for håndtering af affald i Nyhavn
 - 539/03 Forbedring af vandkvaliteten i Svanemøllebugten
 - 545/03 Medlemsforslag om ændring af taletidsregler for møder i Borgerrepræsentationen (1. behandling)
 - 533/03 Røkering i udvalg
 - 534/03 Meddelelse om valg
 - 541/03 Røkering i udvalg
 - 543/03 Røkering i udvalg
 - 582/03 Røkering i udvalg
 - 583/03 Røkering i udvalg
 - 550/03 Besættelse af stilling
 - 546/03 Salg af ejendom
-

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra overborgmesteren, Bo Asmus Kjeldgaard, Pia Allerslev, Bente Frost og Jesper Christensen, der alle deltager i Eurocities' møde i Porto i disse dage. Derudover er der modtaget afbud fra Heidi Wang, Karin Nørgaard, Manu Sareen og Klaus Bondam.

Så skal jeg byde Trine Scholtz velkommen tilbage til arbejdet i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 21 sager, hvoraf 2 sager skal behandles for lukkede døre. Der er også udsendt 2 sager til behandling uden for dagsordenen, sag 582/03 og sag 583/03, der begge omhandler meddelelse om røkerier i udvalg.

Listen over sagerne uden for dagsordenen er omdelt på pladserne sammen med en revideret dagsorden, hvor sagerne er indplaceret i den korrekte rækkefølge. Er der bemærkninger til den reviderede dagsorden?

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg kan ikke se nogen grund til, at ansættelse af en administrerende direktør i sundhedsforvaltningen skal behandles for lukkede døre, al den stund overborgmesteren allerede tirsdag efter Økonomiudvalgets møde sendte en pressemeddelelse ud i eget navn om, hvem der var ansat. Så den vil jeg gerne have, at vi får flyttet op, så det bliver en sag i det åbne møde.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, det kan vi jo kun være enige med Inger Marie Bruun-Vierø i, så jeg vil foreslå, at vi rykker sagen til det sidste ordinære dagsordenspunkt inden det lukkede møde. (*Ophold*). Det er godkendt.

1) BR 547/03. Studietur til Sidney og Melbourne

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Økonomiudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studietur til Sidney og Melbourne i perioden fra den 13. februar til den 22. februar 2004. (Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt.

2) BR 525/03. Bemyndigelse til Overborgmesteren til indgåelse af kontrakt

Indstilling om, at Overborgmesteren bemyndiges til at indgå endelig aftale med Told & Skat (Skatteministeriet) om etablering af et Øresundsgrænsegængercenter på de vilkår, der fremgår af det foreliggende udkast til kontrakt og til bekendtgørelse, at Overborgmesteren bemyndiges til at udpege skattedirektør Leif Normann Jeppesen til at have det øverste ansvar for centerets arbejde som skattemyndighed, at Overborgmesteren bemyndiges til at indgå aftale med Helsingør kommune om valg af Københavns Skatteankenævn som klagemyndighed over centerets afgørelser, at Skatte- og Registerforvaltningen bemyndiges til at indgå samarbejdsaftale med Helsingør og eventuelle andre samarbejdsparter om opgaveløsningen og foretage opkrævninger og afregninger i henhold til bekendtgørelse om grænsegængercenter og aftalen med Told&Skat, samt at Skatte- og Registerforvaltningen i 2004 tildeles en indtægtsbevilling svarende til Københavns andel af kommunernes samlede betaling i henhold til bekendtgørelsesudkastet, og at Skatte- og Registerforvaltningens udgiftsbevilling forøges med den del af centerets indtægter, der ikke modsvares af Skatte- og Registerforvaltningens andel af betalingen til centeret.

(Økonomiudvalget)

Karen Hækkerup (A): Det er en glædelig ting, at København endelig bliver i besiddelse af et Øresundsgrænsegængercenter, men så sandelig også længe ventet.

Forholdene og usikkerheden for dem af regionens borgere, der har haft brug for klar besked og hjælp til at færdes i en meget kompleks skattejungle i krydspresset mellem Danmark og Sverige, har længe været kaotiske og uigennemsigtige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Derfor er det virkelig en glædelig ting, at skatteministeren endelig har meddelt, at han vil udstede en bekendtgørelse, der gør det muligt at oprette dette center, der med ekspertise og driftssikkerhed skal rådgive borgerne.

Oprettelsen af centret sker jo i umiddelbar forlængelse af Københavns og Malmøs fælles visioner for fremtiden i Øresundsregionen, nemlig at borgerne i København og Malmø skal føle sig som borgere i én by.

OECD udgav i januar 2003 en rapport om Øresundsregionen. Her er fire nøgleområder udpeget af OECD som særlig vigtige for den fremtidige integration og de fremhævede områder, hvor der bør være større integration. De 4 områder er infrastruktur, arbejdsmarkedspolitik, videndeling og skat. Rapportens konklusioner på skatteområdet om, hvordan regionen på sigt kan opnå vækst og fremgang, var, at på kort sigt bør regionale og nationale myndigheder søge at begrænse byrderne ved forskelle i skattesystemerne.

Så langt er vi ikke nået med det grænsegængercenter, som vi i dag bemyndiger overborgmesteren til at indgå kontrakt om. Hovedparten af de barrierer, der er, er der fortsat, de barrierer, der gør, at vækstdynamoen i Øresundsregionen ikke kommer så hurtigt i gang, som den kan. Det er nemlig ikke overborgmesteren, der kan ændre disse forhold. De skal i stedet ændres af Folketinget, der jo desværre ikke har fokus på Øresundsregionen, men i stedet har gravet sig ned i den gamle og ret kedelige debat om konflikten mellem Jylland og Sjælland, den konflikt, der mest handler om politikernes beståen og ikke så meget om de muligheder, fremtiden kunne bringe, hvis man turde tænke nyt.

Så det ser ud til, at vi fortsat skal vente længe, inden staten helhjertet prioriterer vækst og udvikling i Øresundsregionen – desværre.

Øresundsgrænsegængercenteret hjælper lidt til, men det er altså kun et plaster på såret. Listen over barrierer, der er for den vækst, som vi vel alle sammen gerne ser i vores region, er nemlig fortsat alenlang. Danmark og Sverige har forskellige skattestrukturer. I Sverige har de høje arbejdsgiverudgifter, i Danmark har vi et højt indkomstskattetryk. Sverige har differentierede momssatser, og vi har selvfølgelig den samme, på de 25 pct.

Forskellige er også arbejdsmarkeds- og socialpolitikken. Pensionsforholdene er forskellige, den sociale lovgivning er forskellig, uddannelsessystemerne er forskellige, og den fysiske planlægning er forskellig. Boliger og boligfinansiering, ejerskab er meget forskellige, lukkeloven er anderledes, sygehusvæsenet og lægebetjeningen helt anderledes organiseret. Og i det hele taget er den offentlige sektors indretning meget anderledes fra det, vi kender. Alt dette til trods for at vi tror, vi er så ens, grundet vores geografiske nærhed, sprogfællesskab og nordiske identitet som udviklere af velfærdsstatsmodellen.

Men sandheden er, at vi er meget forskellige, og det gør det svært lige umiddelbart at se, hvordan Københavns og Malmøs vision for fremtiden, at vi skal føle os som borgere i én by, kan realiseres.

Men håbet er som sagt lysegrønt, for den danske stat har i 1999 ligeledes forfattet en fælles vision i samarbejde med den svenske regering. Og ifølge den er visionen for Øresundsregionen, at dynamisk udvikling byggende på fremtidstro, nye virksomheder og nye job, fælles markeder for varer og tjenesteydelser og samfundsservice, et stort og varieret udbud af kultur- og fritidsaktiviteter og nære mellemfolkelige forbindelser, skal fremme væksten. Så hvis vi venter lidt længere, så kan det jo være, at vi til sidst får vores ønske opfyldt.

Indtil videre skal en borger, der virker på begge sider af Sundet, fortsat forholde sig til de meget forskellige forhold. Øresundscenteret er et skridt på vejen, men hvis staten skulle leve op til sin vision om udvikling af Øresundsregionen, så skal den ikke hvile på laurbærrene over Øresundscenteret alt for længe, siden det slidsomme og åbenbart ganske langsommelige arbejde genoptages. For så længe borgerne i Øresundsregionen skal sætte sig ind i så mange forskellige dagligdags systemer, deres indbyrdes sammenhæng, så længe bremser vi den vækst, vi i disse tider med stigende arbejdsløshed i Danmark og i København i særdeleshed har så voldsomt brug for.

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

=====

3) BR 526/03. Ligningsrapport for produktionsåret 2002/2003

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager den af Skatteforvaltningen udarbejdede "Ligningsrapport 2002/2003" til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Ligningsrapport 2002/2003 blev taget til efterretning.

=====

4) BR 433/03. Københavns Kommunes regnskab for 2002

Indstilling om, at Københavns Kommunes regnskab for 2002 godkendes.

(Økonomiudvalget)

Johannes Nymark (A): Som i tidligere år giver vores gennemgang af revisionsberetningen anledning til nogle bemærkninger her fra talerstolen.

Udvalget har i de afsluttende bemærkninger til regnskabet fremhævet visse generelle forhold. Københavns Kommune har jo i de senere år moderniseret sin økonomistyring og ikke mindst opprioriteret mål- og resultatstyring. Derfor finder udvalget det påkrævet, at målsætninger, mål- og resultatkrav, bliver mere styrende for Kultur- og Fritidsudvalgets fastsættelse af de enkelte budgetrammer i kultur- og fritidsforvaltningen. Medlemmerne af Kultur- og Fritidsudvalget bør have alternative kvalitets- og serviceniveauer forelagt som grundlag for valg og godkendelse af de forskellige målsætninger, mål- og resultatkrav, såvel de 1-årige som de flerårige.

Vi har i Revisionsudvalget haft en meget intensiv drøftelse af denne bemærkning til budgetprocessen netop her, og et enigt udvalg var i øvrigt af den klare opfattelse, at bemærkningerne også gælder for Økonomiudvalget og de fem øvrige stående udvalg.

Revisionsudvalget har også i de generelle bemærkninger understreget vigtigheden af, at forvaltningerne har tilrettelagt forretningsgange med en god intern kontrol. Udvalget finder det derfor utilfredsstillende, at uddannelses- og ungdomsforvaltningen ikke har udarbejdet de fornødne specifikationer og afstemninger til mange statuskonti.

Denne sag og især sagen under Bygge- og Teknikudvalget om de mangelfulde afstemninger vedrørende meget store millionbeløb er blevet drøftet indgående mellem Revisionsudvalget og Revisionsdirektoratet. Jeg kan sige, at drøftelserne fortsætter på udvalgets næste møde. Vi har aftalt et seminar allerede i december, fordi vi også skal finde vores endelige ben at stå på i denne sammenhæng.

Vi er i Revisionsudvalget forundret over det niveau, som kommunens regnskabsforvaltning har. Revisionsudvalget og Revisionsdirektoratet har gennem de senere år afgivet mange bemærkninger og påtaler på dette område, men den ønskede effekt er altså ikke nået endnu.

En høj kvalitet i regnskabsforvaltningen er en nødvendig forudsætning for udarbejdelse af fyldestgørende og korrekte økonomiske grundlag for de politiske beslutninger. Flere sager tyder på manglende regnskabskapacitet i forvaltningerne.

Ansvar for den manglende kvalitet i regnskabsforvaltningen ligger ikke hos kommunens menige medarbejdere. Det administrative ansvar ligger hos direktionen i den enkelte forvaltning, men ansvaret er også politisk. Og her må vi gribe i egen barm. Det tror jeg, de fem medlemmer af Revisionsudvalget også gør. Vi har jo alle sæde i udvalgene, hvor revisionsrapporterne bliver behandlet.

Det er da også baggrunden for, at vi, som alle medlemmer vil vide, sendte et brev ud i begyndelsen af dette år med opfordring til midtvejsopfølgning i alle udvalg af forvaltningernes arbejde med de kritiske bemærkninger, der har været fra revision og Revisionsudvalg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Jeg vil henstille til Økonomiudvalget at overveje tiltag til forbedring af forvaltningernes regnskabsforvaltning. Som sagt vil vi i Revisionsudvalget overveje, hvordan vi kan medvirke til at styrke kommunens regnskabsarbejde.

Med disse meget generelle bemærkninger vil jeg henvise til den foreliggende betænkning og skal foreslå, at Borgerrepræsentationen tiltræder Økonomiudvalgets indstilling om, at Københavns Kommunes regnskab for 2002 godkendes.

Leslie Arentoft (V): Side 48 i den her udmærkede betænkning, punkt 28, står der:

»Kultur- og Fritidsudvalget tiltrådte på sit møde den 19. juni 2003 forvaltningens indstilling om at tage Revisionsdirektoratets protokollat om kommunens ressourcetildeling til fritidsområdet til efterretning.«

Hvorefter der med kursiv står:

»Revisionsudvalget finder det påkrævet, at målsætninger, mål og resultatkrav, herunder alternative kvalitets- og serviceniveauer, bliver styrende for Kultur- og Fritidsudvalgets fastsættelse af budgetområdernes budgetramme.«

For det første vil jeg sige, at vi ikke har fået det her forelagt i Kultur & Fritid, og derfor har vi heller ikke taget det her til efterretning. Det er noget, der er kommet ind efterfølgende.

For det andet er det jo ret svært at forstå, hvad der egentlig menes med det her. Hvis der menes, at vi skal bruge et redskab til at styre vores budgetter med, så bliver det fuldstændig håbløst. Kultur- og fritidsområdet er primært et tilskudsområde, dvs. vi har ikke nogen demografimodeller, som man har i andre udvalg. Vi yder tilskud.

Så det må i denne forbindelse være noget sludder, der står her, det giver ikke sammenhæng. Men nu står det her, jeg ved ikke, hvad man skal gøre ved det. Altså jeg vil bare sige, det er svært at tage seriøst på vores område, kultur- og fritidsområdet, vi kan ikke operere med det, der står her.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Jeg forstår simpelt hen ikke kritikken af, at Kultur- og Fritidsudvalget ikke skulle have set det her før. Ordene er stort set, hvis ikke helt, identiske med dem, som man kan læse i beslutningsprotokollen fra det møde, der var den 19. juni, hvor Kultur- og Fritidsudvalget diskuterede ressourcetildelingen for de 6-17-årige i forhold til udgifterne i Malmø. Så jeg fatter ikke den der med, at det har man aldrig set før. Det var et enigt udvalg, der tiltrådte det.

Det kan godt være, at det er gnidret skrevet; det er der jo noget, der tyder på, når det pludselig bliver koblet til demografimodeller. Det handler om, at man i sin budgetlægningsproces skal have sig de mål og målsætninger for øje, som man politisk har vedtaget. Så simpelt er det egentlig.

Jens Kjær Christensen (Ø): Man kan i hvert fald konstatere, at når et fremtrædende medlem af Økonomiudvalget og en borgmester ikke er helt enige, så er der et eller andet galt, og det er jeg sådan set fuldkommen enig i. Jeg er selv medlem af Revisionsudvalget, hvor Johannes Nymark er formand, og vi havde nemlig en længere diskussion af dette punkt.

Det, der skal siges til indledning, er, at Revisionsdirektoratets kommentarer til os, der sagde: Hvad i alverden betyder det her? var: Jamen det kunne lige så godt gælde alle andre udvalgsområder. Aha, det var dog interessant. Men hvis man nu går ned i selve substansen for at prøve at forstå det, så er det altså ikke særlig forståeligt.

Hvis det skulle være sådan, at Kultur- og Fritidsudvalget har godkendt det, så er det i hvert fald endnu et eksempel på, at man formulerer sig og kommunikerer på en måde, der er uforståelig, og dermed bliver Revisionsudvalget og revisionens kommentarer ikke betydningsfulde nok.

Vi har i det nye Revisionsudvalg bestræbt os i enighed på at lave klar tale til borgerrepræsentanterne og til forvaltningerne. Vi har endda lavet en løsningsliste til, hvordan man skulle forstå det, når der var kritik i forskellige grader, som er blevet udsendt tidligere til alle medlemmer af Borgerrepræsentationen, så man dog havde en fornemmelse af, hvad det er, vi snakker om, hvor alvorlig en sag er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Men når vi kommer til her at formulere os, hvor man åbenbart ønsker, at både forvaltning og udvalg gør noget bestemt, så må det kræves, hvis det skal have en funktion, at det er forståeligt. Da sådan nogle ting ofte er lidt gnidrede, så tror jeg i fremtiden, at det vil være meget fremkommeligt, hvis man faktisk kommer med nogle eksempler.

Jeg mente – jeg må gerne citere mig selv fra et møde – på revisionsudvalgsmødet, at det her var tæt på det, der hedder volapyk. Altså én ting er, hvad der er indforstået og er besluttet, jamen det kan jo ikke diskuteres for så vidt i Revisionsudvalget. Men hvad det var for noget alternativt, man skulle indhente i forhold til konkrete områder inden for Kultur- og Fritidsudvalgets område, står hen i »Tå-gernes kaj«.

Derfor er det, når man kommer med sådan nogle kommentarer, Revisionsdirektoratet, der lægger det foran os. Så Johannes Nymark har ikke helt ret i, at vi var enige i, at det gjaldt andre områder. Det var Revisionsdirektoratet, der sagde: Det kunne lige så godt have været Bygge & Teknik eksempelvis.

Jeg var ikke enig, men jeg sagde, der er jo ikke noget at gøre, det her må køre videre. Men jeg ved ikke, hvordan det operationelt skal anvendes, det indrømmer jeg ærligt. Der håber jeg så, at Revisionsdirektoratet i forbindelse med den drøftelse, vi har senere her på måneden, vil være med til at prøve at lave formuleringer, hvis de virkelig mener, at der er en væsentlig pointe her, som kan gøre det tydeligt for alle, hvad det egentlig er, Revisionsdirektoratet mener, at vi politikere skal sikre, at de selv gør, og at forvaltningerne gør.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Johannes Nymark (A): Jeg vil godt, formentlig, runde denne i virkeligheden meget vigtige debat af med at sige, at det jo netop er alvorlige og intensive drøftelser i Revisionsudvalget, der har ført til for det første at gøre udvalgene opmærksom på opfordringen til at tage det her alvorligt, at lave den her midtvejsopfølgning af revisionsarbejdet.

For det andet at gribe i egen barm sammen med det Revisionsdirektorat, vi er udvalg for, og bruge en halv dag af vores liv på at efterarbejde det, der er sket her, og sige: Hvordan gør vi det her mere operationelt og politisk, så vi kan bruge det fremadrettet? For dybest set – medmindre der er taget af kassen – så er det ligegyldigt med fortiden. Men det er jo ikke uvæsentligt, at oplevelser i revisionsarbejdet bliver formuleret på en sådan måde, så man i udvalget også politisk fremadrettet kan drøfte, hvad vi gør for at blive bedre på dette eller hin felt. Det er det, vi bruger ganske mange kræfter, og det håber jeg ligger i tråd med det, Jens Kjær også netop har udtrykt her, så vi er klædt på, når vi skal klare dette arbejde i næste omgang.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er et PS efter Johannes Nymarks afrunding. Jeg siger, jamen selvfølgelig skal det tages seriøst, og det går jeg selv meget ind for. Men omvendt skal det også tages seriøst at kunne forklare, hvad det er der er påkrævet, undskyld, hvad det er der er af alternative kvalitets- og serviceniveauer der skal være styrende, når udgangspunktet er, hvad der politisk er vedtaget af serviceniveauer og mål og rammer og hvad ved jeg. Det kræver en forklaring.

Jeg siger blot, at man ikke kan handle ud fra, at det her papir passerer salen i dag, og dermed er det fortid. Men jeg siger, Kultur- og Fritidsudvalget eller for den sags skyld alle andre udvalg ikke kan handle direkte ud fra de sætninger, der står her. Der er det op til udvalget og direktoratet at formulere sig på en anden måde, så man kan gøre det operationelt og man kan se, hvad der menes overhovedet.

Indstillingen blev godkendt.

5) BR 544/03. Grønlændernes Hus - ændring af vedtægt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender den ændrede vedtægt for den selvejende institution Grønlændernes Hus/ Det Grønlandske Hus, samt at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for Det Grønlandske Hus.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal sige, at det er den store valggruppe, der skal udpege et bestyrelsesmedlem.

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet.

=====

6) BR 540/03. Udmøntning af anlægsbevilling - annekbygning Nørre Allé Medborgerhus

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen giver en anlægsbevilling på 0,5 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid konto 0.35.3 Andre Fritidsfaciliteter til etablering af ny annekbygning i forbindelse med Nørre Allé Medborgerhuse/salen, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.35.3 Andre Fritidsfaciliteter.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

7) BR 549/03. Etablering af ny skole og nedlæggelse af Ny Carlsberg Vejens Skole og Alsgades Skole

Indstilling om, at Alsgades Skole og Ny Carlsberg Vejens Skole nedlægges pr. 31. juli 2004, samt at der etableres en ny skole på Vesterbro pr. 1. august 2004

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Er det en god idé at oprette en ny skole ved at nedlægge Alsgades Skole og Ny Carlsberg Vejens Skole? Ja, det mener Enhedslisten, og det mener de andre partier, som har indgået en aftale om at skabe en ny skole, der kan blive bedre end de eksisterende to gode skoler.

Det, der taler for en ny skole, knytter sig til visionen om, hvad en ny skole kan, og hvordan den skal opbygges. Og den vision kan kun realiseres gennem en udviklingsproces blandt de involverede.

Det politiske flertal har efter min opfattelse skabt nogle historisk gode vilkår for opbygningen af skolen. Der er ekstraordinære midler til pædagogisk udvikling i en periode på 3 år. Det er sådan, at besparelserne ved mulige klassesammenlægninger på tværs af de to eksisterende skoler bliver på skolen. Det vil sige, at den nye skole kan opbygges nedefra, det har været et væsentligt krav fra involverede forældre, elever og lærere, og at skolen kan udvikles i takt med behovet for integration mellem de to skoler.

Det er ikke sådan, så vi forestiller os, at klasserne fungerer adskilte, fungerer som isolerede øer, hverken de eksisterende klasser eller de to eksisterende skolers klasser på klassetrinene.

Det er sådan, at vi mener, at klasserne skal indgå i et samspil. Det er der mulighed for, det skal man gøre, det vil skabe grundlaget for integration. Men det kan ske i takt med behov og muligheder og ikke i takt med, at de økonomiske ressourcer tømmes fra skolen.

Den nye skole vil blive en større skole med både mange tosprogede elever og mange danske elever, typisk med 50-80 elever pr. årgang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Jeg synes, det er vigtigt, at der er tryghed på en skole, at de små elever kender de store elever. Den sag er lettere på en meget lille skole. På en større skole mener jeg, den kan fremmes gennem et venskabsklassesamarbejde.

Det er sådan, så den grundlæggende tryghed finder eleven naturligvis i sin klasse, og det gælder ikke mindst på de yngste klassetrin. Men muligheden for at finde nære venner, kammerater, man deler fælles interesser med, kan udfordre på sit faglige felt og på sit niveau. Det bliver større, når årgangen bliver større, når man er flere. Derfor skal klassen ikke være en isoleret ø, men en del af en årgang og måske en del af en afdeling, der omfatter flere klasser.

Endelig skal det være en del af en hel skole, og rammen om den hele skole har vi også ordnet således, at man kan få et fælles mødested, en fælles samlingsaal, hvor man kan mødes. Det har også været et væsentligt krav i den debat, der har udspundet sig.

Det kan være trygt at bo på en isoleret ø, men det kan også være kedeligt, og man kan komme til at mangle både faglige og sociale udfordringer. Små klasser er ikke, sådan som nogle tror, udelukkende en fordel for eleverne. Lærerne har brug for kolleger og gerne mange kolleger. Der er flere paralleller til elevernes situation. Én form for udvikling er god, undervisning er et team omkring nogle klasser, hvor man supplerer hinanden fagligt og pædagogisk og udvikler sig igennem en praksis i et fællesskab.

En anden form for udvikling har sit udgangspunkt i faggrupperne eller i de pædagogiske specialer, det kan være dansk som andetsprog, det kan være AKT, som det hedder på skoleslanget, altså et speciale omkring adfærds-, kontakt- og trivselsproblemer. I de her fællesskaber kan man diskutere og udvikle særlige indsatsområder, undervisningsprojekter og materialer. Nærheden i form af et fælles forpligtende arbejde og mål for en fælles skole er her en fordel. Jeg tror, at minimum 50-60 lærere på en skole erfaringsmæssigt giver de bedste rammer for udviklingen af en fortsat inspirerende undervisning.

Skabelse af kundskaber og færdigheder er en vigtig del af en skoles virke, men skal kundskaberne bidrage til elevernes menneskelige udvikling, til deres dannelse, som det hedder, er det vigtigt ikke at betragte menneskene som tomme flasker, man bare kan hælde ny kultur på.

At skabe en ny skole skal ske med baggrund i de forskellige skolekulturer, de forskellige profiler, der er på de eksisterende skoler. Det skal ses på baggrund af et sammensat kvarter, som det er derude på den del af Ydre Vesterbro, der ligger på ydersiden af Enghavevej, og det skal ske på baggrund af overvejelser om et mere internationalt orienteret og multikulturelt præget samfund.

Det kræver, at man udvikler en pædagogik, der tager højde for det. Det skal være en pædagogik, hvor aktiviteter og undervisning og opdragelse fremmer både den personlige udvikling og en gensidig respekt, forståelse og samvirke mellem forskellige kulturer, der eksisterer på skolen og i lokalsamfundet.

Udgangspunktet er, at elever, forældre og lærere har forskellige erfaringer og måder at handle på, som er betinget af de kulturelle og de rollemæssige forskelle, der er. Disse aktiviteter og undervisningen vedrører både de andres og ens egen selvforståelse.

Den ny skole skal udvikles gennem en gensidig proces, hvor forskellig skolebaggrund og folkelige kulturer lærer af og tilpasser sig hinanden ud fra devisen om, at menneskene ikke er født med rødder, men født med fødder velegnede til at danse sammen til nye og spændende steder.

Jakob Hougaard (A): Nu skal vi så i Borgerrepræsentationen tage endelig stilling til dette spørgsmål. Det har været længe undervejs. Jeg vil indlede mine bemærkninger med at citere høringsvaret fra skolebestyrelsen på Alsgades Skole, som jo sammen med andre har indleveret otte høringsvar til udvalget. I det høringssvar står om selve bygningskomplekset:

»De to bygninger vender ryggen til hinanden, bygningernes rygrad er nærmere en Berlinmur, der adskiller, end et mødested for naturlig skoletrafik.«

De her bemærkninger fra skolebestyrelsen er i virkeligheden med til at understrege det, som i mine øjne er sagens kerne i denne sag. Det er, at der eksisterer en grundlæggende modsætning imellem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

de to skoler. Hver for sig er det, som borgmester Per Bregengaard sagde det, to gode skoler, men ikke i tilstrækkelig grad i forholdet til hinanden, og sådan har det været i mange, mange år. Det er også baggrunden for, at man formentlig aldrig i dag ville kunne drømme om at bygge to skoler på den måde, man gjorde i starten af sidste århundrede, da de to skoler blev bygget.

Gennem årene har de to skoler gentagne gange lovet, at nu ville man begynde at samarbejde, man ville bruge hinanden, man ville være mere fælles, men det er bare ikke blevet til tilstrækkelig meget. Forskellen er fastholdt, indgroede gamle vaner, traditioner og uskrevne regler, og det er også blevet fastholdt i børnenes bevidsthed og i deres forestillingsverden.

I stedet for at bidrage til en fælles skolekultur har jeg bemærket, at skolerne hele tiden har insistet på, at der findes en unik skolekultur på hver af de to skoler.

Hvis man så ser på det sted på skolerne, hvor man måske kan sige, at der er mulighed for et mødested for naturlig skoletrafik, det er skolegården, hvor børnene leger, ja, der eksisterer forskellene jo også ret synligt. I den ene side af skolegården er bænkene gule, i den anden side af skolegården er de røde, og det viser, at skolen øjensynligt ikke har haft intentioner om at finde en fælles enhed i forhold til den fysiske udformning. Så selv om skolegården er fælles, så findes der en usynlig grænse midt ned gennem skolegården, og børnene vil kunne pege den grænse ud.

Beslutningen om at skabe en ny skole vil kunne bryde dette billede, og det vil også være en afslutning på en meget gammel debat, som gentagne gange med forskellige perioder imellem har været fremme her blandt politikerne i Borgerrepræsentationen. Vi har i hvert fald fra Socialdemokratiets side medlemmer, der kan huske tilbage til både 1970'erne og i slutningen af 1980'erne, hvor man har diskuteret denne her sammenlægning.

Når jeg vælger at pointere dette tidsperspektiv, så er det faktisk for at understrege en vigtig pointe, og det er nemlig, at problemstillingen omkring de tosprogede børn er af relativt nyere dato. Der mener jeg, at mediernes dækning af den her problemstilling har fokuseret for ensidigt på denne vinkel. Det har nærmest set ud, som om skolesammenlægningen foretages alene for at blande elever med forskellig etnisk baggrund, og det er ikke tilfældet.

Fra Socialdemokratiets side er vores vigtigste skolepolitiske dagsorden at give eleverne lige muligheder for uddannelse, at give dem undervisning af en bedre kvalitet og at nedbryde den negative sociale arv. Vores udgangspunkt har hele tiden været, at en større skole med flere elever giver meget bedre muligheder for at udvikle en undervisning, end det er tilfældet på en meget mindre skole med mindre sociale og faglige rammer for børn og lærere. Så i vores øjne er der ikke nogen tvivl om, at den nye Vesterbroskole er en rigtig god idé.

Nu har der været en del utryghed i hørings svarene og også blandt elever og børn omkring, hvad er egentlig baggrunden for det her forslag. Det kan man jo ikke fortænke forældre og lærere i at mene, fordi da man tidligere har lavet skolesammenlægninger i København, så har det jo været for at spare penge. Men det er vigtigt at understrege, at det ikke har været tilfældet denne gang. Den aftale om forbedrede vilkår, der er blevet indgået politisk, understreger i høj grad, at det er et helt nyt initiativ, som giver en nødvendig økonomi til at lave denne nye skole.

Jeg er glad for, at det er lykkedes os at skaffe og samle et så bredt politisk flertal, som der er tale om her, og det har også været med til at skabe en robusthed om denne beslutning.

Jeg vil også rose skoleborgmester Per Bregengaard for hans store benarbejde og engagement i denne sag og for, at han meget tidligt har set perspektiverne i denne nye skole.

Med afstemningen her i Borgerrepræsentationen i dag sættes der på ingen måde punktum i sagen. Som vi også har skrevet i vores visionspapir om den nye skole, så har vi bare sparket bolden op, og hvor den lander, afhænger af, hvor elever og lærere og medarbejdere og forældre ønsker, at det her skal lande. De økonomiske vilkår, som ligger i aftalen, giver mulighed for mange spændende løsninger, og fra Socialdemokratiets side ser vi frem til at følge dette arbejde, og vi ønsker selvfølgelig alt muligt godt for den nye Vesterbro skole.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Bjarne Fey (F): Må jeg på SF's vegne takke for et godt samspil med vores kolleger i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, men også takke for god og konstruktiv dialog med forældrekrædsen ude på Vesterbro, som har været med til at rykke og rykke i den rigtige retning omkring dette løsningsforslag. Jeg synes, der er tale om et unikt stykke arbejde her i en meget kompleks og følsom sag, og jeg synes i det hele taget, det er lykkedes på en meget, skal vi sige snusfornuftig og fremsynet måde.

Jeg vil ikke gå i detaljer med forslaget som helhed. Mine kolleger Per Bregengaard og Jakob Hougaard har på udmærket vis redegjort for, hvad det er for positive elementer der er i det her forslag. Jeg vil godt nøjes med at forholde mig til to forhold. Det ene er økonomi, det andet er integrations-spørgsmålet.

Med Revisionsudvalgets bemærkninger i hu, som jo mest af alt minder om, at vi skal lave benchmarking på stort set alting, vi skal lave alternative beregninger på alting, så kunne man jo sagtens forestille sig, at vi meget snart blev stillet over for en benchmarking på skoleudgifterne hele vejen rundt. Vi skal sammenligne os ikke kun med andre byer, men også alle skoler skal sammenlignes. Vi skal nivelleres ud, så vi kan se, at vi får noget for pengene, og det er mest kvalitet for færrest mulige penge. Det kan jeg jo se, at man nede i salen i det konservative hjørne, i hvert fald dele af det konservative hjørne, nikker til.

Når jeg så samtidig hører folk sige, at vi ikke bør lave denne sammenlægning, fordi vi øver vold mod børnene, så kan jeg ikke rigtigt få de to ting til at hænge sammen. På den ene side vil man gerne lave benchmarking, man vil gerne presse udgifterne ned på skoleområdet, måske på alle områder, men på den anden side er man klar til at fastholde et meget, meget dyrt skolesystem ude på Vesterbro.

Jeg glæder mig til De Konservatives redegørelse for denne problemstilling. Jeg synes i hvert fald, at vi her har fundet en løsning, der imødekommer benchmarkingproblemet over år, hvor man giver tid til at lave en udgiftsnivellering, hvor man giver bestyrelserne, lærerkræfterne og børnene tid til at finde sig til rette til en fornuftig økonomi. Det er rent faktisk det løsningsforslag, som De Konservative også er med til i anden runde, er med til at løfte.

Den anden diskussion om frivillighedsbegrebet, om at samarbejde om at integrere: Jeg tror nu ude på Vesterbro, at integrationsprocessen omkring skolerne, om det er en sort eller hvid skole, nok skal glide ud af sig selv. Demografien ændrer sig radikalt ude på Vesterbro, så det vil ikke være det, der er spørgsmålet.

Så kan man snakke om to kulturer, skolekulturer. Der har præcis det her forslag været så fremsynet og fornuftigt at give dem 10 år til at finde ud af, om de vil samarbejde, slås sammen eller hvad de nu vil. Der er nogle i forvaltningen, der synes, det er galimatias. Vi synes nu, det er fornuftigt.

Jeg synes faktisk alt i alt, det er et meget godt eksempel, hvor vi foregriber fremtidens benchmarking på en fornuftig måde. Vi giver folk ro til at integrere sig både økonomisk og kulturelt. Så alt i alt synes jeg, det er et flot stykke arbejde, vi har præsteret her. Tak for samarbejdet og tak for forældrekrædsens bidrag til denne debat.

Tanwir Ahmad (B): Det Radikale Venstre støtter op omkring indstillingen om en skolesammenlægning på baggrund af de aftalte vilkår.

Det er selvfølgelig en vidtgående beslutning at sammenlægge skoler, og derfor forstår vi godt den bekymring, der bliver udvist ved høringssvarene. Der vil selvfølgelig altid være argumenter imod sammenlægning, som er berettigede.

Jeg vil godt slå fast én gang for alle, at for Det Radikale Venstre er indstillingen om en skolesammenlægning ikke motiveret af et spareønske. Det Radikale Venstres udgangspunkt er, at sammenlægningen betyder, at den helhed, som skolen vil udgøre, vil være et langt stærkere fundament for en fremtidig udvikling.

Vores motivering for at tilslutte os en skolesammenlægning skal dels ses i lyset af, at begge skoler er relativt små skoler, idet Alsgades Skole er en etsporet skole, mens Ny Carlsberg Vejens Skole er en tosporet skole. Det fremgår tydeligt, at vi har klasser med elever helt ned til 12 elever pr. klasse. Vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

mener, at en sådan sammensætning er uforsvarlig og vil sjældent tilbyde en tilstrækkelig faglig udfordring for eleverne.

Vi mener også, at en ny skole vil give bedre muligheder for integration og fordeling af et- og tosprogede elever. Hertil kommer, at det er vanskeligt for lærerne på små skoler at opnå den faglige specialisering og etablering af de faglige netværk, som er mulig på store skoler.

Ved en sammenlægning af skolerne er der mulighed for en mere hensigtsmæssig klassesdannelse, herunder muligheder for klassesammenlægninger. Vi mener dog også, at det bør tilstræbes at bevare trygheden omkring den enkelte klasse ved at tilgodese kontinuiteten i børnegruppen.

Den indgåede aftale mellem partierne tilgodeser netop disse behov, og ved at stille de nødvendige ressourcer til rådighed sikrer vi den bedst mulige sammenlægningsproces, da det er vigtigt, at den nye skole dannes nedefra.

Som det fremgår af høringsvarene, er det lige så vigtigt at analysere begge skolers stærke sider og at fremme udviklingen af disse.

Vi er overbevist om, at man ved en skolesammenlægning vil kunne skabe en ny og spændende skole, som vil være langt mere attraktiv for såvel lærere som elever, og der vil dermed blive skabt miljøer for elever, som er både fagligt og kammeratskabsligt udfordrende.

Majbritt Mamsen (C): Jeg har meget at sige til denne sag. Men først vil jeg sige: Sikke en gang vås, Bjarne Fey fra SF lukker ud. Det er da utroligt, hvad man skal høre. Vi har selv været med til at finansiere ekstra 7 mio. kr. til denne sag, og så bliver vi beskyldt for, at vi kigger på pengene frem for børnene. Jeg synes simpelt hen, du modsiger dig selv nok så kraftigt, for hvorfor skulle vi gå med til at sige ja til at finansiere ekstra, hvis vi nu var så interesserede i at spare så mange penge, og vi var ligeglade med børnene? Sikke en gang vås, siger jeg bare.

Så vil jeg sige til Per Bregengaard, at jeg synes, det er uforskammet, at du ikke en eneste gang i dine kommentarer eller i dit indlæg kommenterer forældrenes protester og bekymring. Jeg synes, det er trist, at det totalt er gået hen over hovedet på dig, at de her forældre, lærere og elever er utroligt bekymrede for den her sammenlægning, de får presset ned over hovedet. Jakob Hougaard har trods alt, og det vil jeg da rose ham for, respekt for det. Du har lyttet til protesterne, og du har så taget stilling ud fra det, og det er fair nok.

Men jeg er meget uenig i det, du siger, at de to skoler er så forskellige. Det har vi altså selv bedt dem om. Vi har bedt hver enkelt skole i hele Københavns Kommune om at finde en profil, der passer til dem, og en profil, så de kunne profilere deres skole. Så kan vi ikke bagefter komme og slå dem oven i hovedet med, at nu er de så forskellige, for det har vi faktisk selv bedt dem om.

Når det så er sagt, så vil jeg gerne tilbage til, at vi i De Konservative selvfølgelig er interesseret i at integrere, men vi er ikke interesseret i at integrere for enhver pris, og vi vil også meget gerne diskutere integrationen, men hvordan skal vi integrere? Det er netop det spørgsmål. Det her er bare trukket ned over hovedet. Nogle siger, det ikke er for integrationen; andre siger, det er for integrationen, og nogle siger, det er, fordi en større skole er bedre end en mindre skole.

Hvis nu man tvang dem til at samarbejde, hvis nu vi som politikere gav dem de samme muligheder, som vi giver dem nu, blot ved at bede dem om at samarbejde de to skoler imellem, så tror jeg, vi havde opnået meget mere, end vi opnår nu.

Jeg er bekymret, og jeg synes, vi spiller hasard på børnenes bekostning, fordi jeg er bekymret over, hvad det bliver for en skole, vi får ud af det de næste mange år. Jeg er bekymret for, at vi tvinger de her to skoler til et tvangsægteskab, uden at vi har lyttet til alle de protester, der har været, alle de bekymringer, der har været.

Det skægge er jo, at jeg nok som den eneste af dem, der sidder i U&U-udvalget, har børn i Københavns Kommunes folkeskole. Det kan godt være, der er andre, der har børn, men de har dem ikke i Københavns Kommunes folkeskole. Jeg ville have taget mine børn ud omgående, hvis jeg havde fået trukket sådan noget ned over hovedet på dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Hvorfor er vi så meget imod en sammenlægning? Det er, fordi vi mener, det kan gro fra bunden af. Vi mener, at hvis man indskriver børnene fra næste skoleår, som I rigtigt nok siger, at I vil gøre, på de to skoler, så integrationen bliver fordelt, det kunne man have gjort for mange år siden fra politisk side af. Så vi er faktisk selv skyld i, at der er 80 pct. tosprogede på den ene skole og 20-25 pct. på den anden skole. Vi kunne jo bare mange år tilbage have sagt: Jamen vi skal lige sørge for, at de her skoler bliver bedre fordelt med tosprogede, når de nu ligger op ad hinanden. Alt det der med, at de får bedre pædagogisk grundlag, og at de får større mulighed for at samarbejde osv., kunne man også have bedt dem om ved bare at samarbejde. Det behøver man ikke at sammenlægge skolerne for at gøre.

Samtidig har jeg indtrykket af, at på Alsgades Skole har de stor succes med at få fat i de etniske familier. Det er jeg bange for går fløjten ved, at man tvinger en skolenedlæggelse ind over. De ressourcestærke forældre vælger måske at tage deres børn ud af folkeskolen. Hvad er det så for en folkeskole, vi får inde på Vesterbro? Er der nogen, der har overvejet det?

Jeg synes i hvert fald, det er trist, at vi ikke, når vi er folkevalgte, vi er valgt af borgerne, lytter mere til dem, at vi ikke giver dem muligheden for at vise ved, at vi siger til dem, at det er et krav, at de skal samarbejde, for det er de aldrig blevet stillet over for. De er måske blevet opfordret, men de er samtidig også blevet opfordret til at vise, at hver skole har hver sin profil. Så på den ene side siger vi: Nu skal I gøre det – for så i næste øjeblik at beskyldte dem for, at de ikke har gjort noget andet. Det synes jeg simpelt hen ikke, vi kan være bekendt.

Louise Frevert (O): Det er en trist dag i dag. Det skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg synes. Helt ærligt, Per Bregengaard, det her tiltag er absolut ikke en god idé. Vi har kæmpet imod med næb og klør lige fra begyndelsen. Hvordan kan man egentlig tillade sig som et flertal i udvalget at trække det her ned over hovedet på folk på Vesterbro? Jeg synes, det er fuldstændig utilstedeligt.

At man så oven i købet fra borgmesterens side siger, at det er for at få et multikulturelt – jeg var nødt til at skrive det ned, fordi det var simpelt hen for meget af det gode for mig – et multikulturelt præget samfund på Vesterbro ved at slå de to skoler sammen, er utilgiveligt. Jamen jeg mener virkelig, at denne proces er at sætte den demokratiske proces over styr, det er simpelt hen at sidde nærdemokratiet over styr, og det kan man simpelt hen ikke være bekendt over for de forældre, som har børn på de her to skoler derude.

Det er jo unikt i sig selv, at man har to skoler, der ligger så tæt på hinanden, der oven i købet kan have deres to selvstændige profiler. Det er jo helt unikt i København og i Danmark i det hele taget. Så hvorfor ikke bevare det på den måde, som de er.

En anden ting, som jeg vil sige, er, at der står her i selve indstillingen, at ved en nedlæggelse af de to skoler og en oprettelse af en ny skole er der mulighed for en mere hensigtsmæssig klassedannelse. Ja, så spørger jeg bare: for hvem? For der er jo ikke nogen, der ønsker en mere hensigtsmæssig klassedannelse end den, der er. Ja, Per Bregengaard gør og flertallet i udvalget gør, men alle dem på Vesterbro, der har børn i deres skoler, ønsker det så sandelig ikke.

Jeg tror, at det faktisk er første gang i historien, at venstrefløjten, som er så emsig hver eneste gang der er hørings svar i metervis både herinde og andre steder, har siddet hørings svar overhørig. Hvordan kan I overhovedet være det bekendt?

Så det er den ene del af det. Så håber jeg virkelig, at Per Bregengaard kan redegøre for »hensigtsmæssig for hvem?« uden at tage de der røde floskler med ind, når borgmesteren skal redegøre for det heroppefra. Man bør have nogle objektive kriterier at vurdere tingene ud fra, og det er jo oven i købet det, der er sørgeligt i denne situation, at det har man ikke gjort. Man har vurderet det ud fra egoistiske hensyn netop ved igen at tage den her ordbrug frem: et multikulturelt præget samfund.

Vi er ikke interesseret i på nogen som helst måde at presse et multikulturelt samfund ned over hovedet på de forældre, som ikke ønsker det. Hvorfor lader man ikke forældrene have deres frie valg til at kunne bestemme? Det her har været til høring, de har haft mulighed for at redegøre for deres synspunkter. Det har de gjort, men man har valgt som et flertal i U&U-udvalget at sidde dette overhørig. Hvordan kan I egentlig være det bekendt? I burde virkelig skamme jer som flertal i det der valg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

En anden del af det er, at Skole og Samfund mener, at sammenlægningen vil styrke muligheden for en højere faglig kvalitet og medføre en fordeling af etsprogede og tosprogede elever fra begge skolers grunddistrikt, som er i en bedre overensstemmelse med befolkningsfordelingen på Ydre Vesterbro. Ja, det kan da godt være, men hvis det ikke er forældrenes ønske, hvorfor i alverden skal man så gøre det, bare fordi en borgmester og et flertal ønsker det?

For øvrigt vil jeg sige, at den besparelse, som ligger i det her, jo er minimal i forhold til, hvad hele budgettet i U&U-forvaltningen er, så hvorfor ikke bruge fantasien lidt, hvis I absolut som flertal vil have en besparelse? Hvorfor pokker ikke bruge den der bufferpulje, som alle er så emsige for at få 17 mio. kr. til? Hvorfor ikke tage nogle af de penge og poste dem ind i dette foretagende i stedet for? Jeg synes, det er utilgiveligt, det, man har gjort her.

Den argumentation, som Socialdemokraternes ordfører kom med, er da den mest tåbelige, jeg nogen sinde har hørt. Det er jo simpelt hen at dreje tingene omvendt, og det er jo det, som Socialdemokraterne gør indimellem, og det er derfor, de er fuldstændig uforståelige. De ligger nemlig, som de gør, og det var jo det, jeg startede min tale med heroppefra i dag, ja, det er unikt, nemlig at de har de to profiler. Så lad dem dog bevare de to profiler. Det er det eneste rigtige at gøre, så hvorfor begynde at tvinge det her ned over hovedet?

I kan nå at skifte mening endnu, og det håber jeg faktisk I gør, fordi det her kan I faktisk ikke være bekendt.

Vi vil gerne opretholde vores protokolbemærkning. Og det var ordene for nu.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Bjarne Fey (F): Må jeg starte med det, der står her til sidst. Der står noget med »vrisne, vrede, unge kvinder« ... (*Afbrydelse af Louise Frevert*). Det kan Louise Frevert så tage som en kompliment.

Men magen til vās. At stå og snakke om, vi skal snakke om objektivitet, når vi snakker politik. Er der én ting, Dansk Folkeparti i hvert fald ikke har lagt for dagen, så er det da objektivitet. De lægger da præcis deres holdninger for dagen, og det gør de meget subjektivt, og som jeg vel heller ikke altid er helt tilfreds med, i hvert fald ikke med de udmeldinger, de kommer med. Så jeg kunne næsten blive lokket til at sige de samme ord som Louise Frevert, men det gør jeg ikke.

Jeg vil nøjjes med at forholde mig til Majbritt Mamsen. Hun har fuldstændig ret i, at hun aldrig har bedt om, der skulle spares penge på de her to skoler, det har aldrig været en besparelsesmålsætning omkring skolerne for hendes vedkommende, men heller ikke fra SF's side af. Jeg siger bare, at jeg hører gang på gang konservative ordførere heroppe nævne, at nu skal der være benchmarking på dette område, vi skal have mest offentlig service for færrest mulige penge. Det må have nogle konsekvenser, der må være en inkonsistens i den politikudmelding, der er fra én ordfører og så omkring den her.

Det kan godt være, der er områder, der er undtaget for en konsekvent beregning på det her. Men det vil være fint at få klarlagt, hvilke områder Det Konservative Folkeparti mener, der ikke skal være en konsekvent benchmarking på. For hvis folkeskoleområdet ikke skal have det, så skal vi også vurdere det i forhold til den bemærkning, der kom fra Revisionsudvalget. Hvordan stiller man sig til den bemærkning, som Johannes Nymark kom med, om alternative beregninger og kvalitetsmålsætninger, og jeg skal komme efter dig, i alle udvalg? Den differentiering i politikken vil jeg gerne have nuanceret.

Vi vælger ikke denne løsning på grund af økonomien, men vi kan da godt se, hvor vinden bærer hen ad. Det er jo både forvaltningsmæssigt og fra den politiske højrefløj, hvor alting skal køres strammere. Så vi kan forudse, at det vil komme på et tidspunkt. Vi er så snusfornuftige, at vi kommer med en løsningsmodel, der afhjælper det ragnarok, der ville være kommet senere hen.

Vi har gennemgået skolesammenlægninger før, uden at de har fået en klejne, hvor de bare var nødt til at gøre det. Amager Fælled Skole er et eksempel på det. Her er der lidt mere, skal vi sige fornuft og følelse i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): I aften er der mange afbud til Borgerrepræsentationens møde, men vi skal stadig væk være beslutningsdygtige herinde, så jeg skal bede jer om at indtage jeres pladser.

Jakob Hougaard (A): Jeg har valgt at gå herop for at kommentere på Louise Freverts forskellige bemærkninger. Jeg tænker på hendes protokolbemærkning, som ledsager sagen, og jeg har også bemærket, at den samme protokolbemærkning er blevet optrykt i Vesterbro Bladet i denne uge. Der kommer Louise Frevert med nogle i mine øjne meget skrappe anklager mod det politiske flertal herinde og de andre partier. Louise Frevert siger bl.a.:

»Aftalepartierne sidder høringssvarene overhørig.«

Det har Louise Frevert lige gentaget.

Og så siger hun, at det er et brud på alle demokratiske spilleregler. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er for nogle demokratiske spilleregler, Dansk Folkeparti tænker på. Der må Louise Frevert komme herop og prøve at være lidt mere konkret. Eller også er det bare den sædvanlige Dansk Folkeparti-populisme, som vi hører her. Fordi hvis vi bare skulle lade høringssvar og lokale forhold være det altafgørende, så kunne vi jo bare lave lokale folkeafstemninger og så sende BR på orlov her og nu. Nu ved jeg godt, at Dansk Folkeparti er mestre til at være på orlov, men det er en bibemærkning. Jeg synes, det er uvæsentligt.

Så vil jeg sige, at det, som for Louise Frevert og Dansk Folkeparti tilsyneladende er det væsentlige i de argumenter, som bringes på banen, er det, hun skriver i artiklen i Vesterbro Bladet, nemlig at det her tiltag i virkeligheden blot er for at sammenblende børn i en multietnisk enhed.

Jeg har forsøgt i mine ordførerbemærkninger tidligere at redegøre for, at det her var et lille element i det her. Der var mange, mange andre pointer og gode initiativer ved at lave en sammenlægning af skolerne, og det var egentlig baggrunden for at gøre det.

Jeg forstår ikke kontinuiteten i det her. De to skoler, vi taler om her, er de sidste tvillingskoler, vi har tilbage i Københavns Kommune. Alle de andre er blevet lagt sammen og fungerer glimrende i dag. Det er større skoler med et større lærerkollegium, eleverne er glade. Jeg kan ikke se, hvad problemet er. Hvorfor skal man fastholde det her som en slags fortidsminde? Det synes jeg overhovedet ikke hænger sammen med de målsætninger, vi normalt hører fra den borgerlige side her i Borgerrepræsentationen, men også på tinge.

Borgmester Per Bregengaard: Der var én ting, som var rigtig, som Louise Frevert fra Dansk Folkeparti sagde. Det var, at venstrefløjen interesserede sig meget for høringssvar. Det står jo så i modsætning til Dansk Folkeparti. De interesserer sig kun for høringssvar, hvis det ligesom passer ind i deres kram.

Men det, der var forkert, var, at vi, der har lavet denne aftale, har siddet høringssvarene overhørig. Det er absolut ikke rigtigt. Nogle af folkene på skolerne har, hvad jeg vil kalde et fundamentaltistisk nej. De vil ikke sammenlægning, ligegyldig hvad. Men der er andre, som, kan man sige, mere ubetinget har været for, og så har der været den gruppe, der ligesom har sagt nej på det foreliggende grundlag. Altså vi mente ikke, betingelserne var opfyldt, således at vi syntes, det var en god idé.

Det har der været en intensiv diskussion om i et halvt år i spalterne i Vesterbro Bladet, på møder, vi har haft med skolerne, og hvor Louise Frevert, så vidt jeg husker, overhovedet ikke har deltaget. Vi har haft en diskussion, og hvis man ser på den aftale, der er kommet ud af det, så har diskussionen sat sig aftryk i de vilkår, vi skaber for udviklingen af skolerne. Det drejer sig om, hvordan man kan lave klassesammenlægninger, det drejer sig om, hvilke fysiske vilkår der skal være opfyldt, før man synes, det er en god idé. Så det er løgn og latin at sige, at politikerne ikke har hørt efter høringssvarene. Vi har hørt efter, vi har deltaget i debatten.

Så er der et andet aspekt, hvor Louise Frevert mener, vi knægter demokratiet. Jeg er enig med Louise Frevert i den her sag, men Louise Frevert er sjældent inde i nærdemokratiet i mange andre sager, i, at de, der er involveret i en sag, skal have indflydelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Spørgsmålet er, om man på forhånd og altid bare skal sige: Jamen skoler skal selv bestemme, hvad skoler vil være. Jeg kan love, at det går Louise Frevert ikke ind for på forhånd, og derfor kommer hun jo med alle mulige stramminger serveret i Folketinget. Derfor vil hun have, at skoler skal have pålæg om, at børnene ikke må tage på studiebesøg i moskeer og have tørklæde på, osv. Louise Frevert er ikke for nærdemokrati, når det vader over Dansk Folkepartis mærkesager.

Jeg mener, nærdemokratiet skal have indflydelse, og jeg mener, de har fået det her.

Men man må jo også stille sig spørgsmålet, om der er andre borgere, der skal have indflydelse. Det forholder sig jo sådan, at ca. 70 pct. af dem, der bor i Alsgades Skoles distrikt, vælger skolen fra, de søger andre skoleløsninger. Det kunne jo godt være, at de her mennesker vælger den fra på noget af det grundlag, som flertallet lægger frem. Vi synes, det er en god ide med nogle større skoler, hvor der er flere udfordringer. Vi synes, det er en god idé, at der i klasserne og på skolen både er tosprogede børn, mange tosprogede børn, og mange danske børn. De skal jo også have indflydelse.

Endelig er det jo sådan, så de politiske partier jo er valgt på grundlag af, kan man jo sige, politiske programmer, hvad de vil gøre i skolesammenhæng. Der er da ingen tvivl om, at Enhedslisten ønsker at opbygge et fællesskab, hvor der er plads til forskellige kulturer, og hvor forskellige kulturer, det multikulturelle, som det hedder, sætter deres præg på samfundet. Det skal vi da selvfølgelig også bruge skolepolitikken til.

Louise Frevert lægger jo ikke skjul på, når hun skriver i Vesterbro Bladet, at det vil Dansk Folkeparti ikke. Man får nærmest indtryk af, at de vil apartheid. Det er da så glimrende, at der er en skole, hvor de overvejende er danske, og en skole, hvor de overvejende er tosprogede. Det er bare ikke Enhedslistens politik. Det kan godt være, det er Dansk Folkepartis politik.

En af indvendingerne fra Majbritt Mamsens side er, at Alsgades Skole har ekspertise i tosprogede børn. Det anerkender jeg også, jeg tror, de er gode til det. Men den ekspertise fjerner man jo ikke ved at skabe en fælles skole. Tværtimod kunne det jo være – nu vil jeg ikke sige, det er sandheden, men hvis det var sådan, at Ny Carlsberg Vejens Skole ikke havde nogen særligt udviklet ekspertise der, fordi de ikke havde så mange tosprogede børn, så kunne det godt være, at de 20 pct. tosprogede børn, der er på Ny Carlsberg Vejens Skole, havde god gavn af den ekspertise, som er udviklet på Alsgades Skole. Det er jo netop en ekspertise, som kommer hele skolen til gavn.

Majbritt Mamsens omkvæd har været noget med at spille hasard med børnene. Jeg mener ikke, man sådan skal trække sine egne personlige eller andres personlige forhold ind i debatten, men det, Majbritt Mamsen sagde, var, at hvis hun havde børn på denne skole, så ville hun trække dem ud af skolen. Jeg mener: Er det ikke at spille hasard med sine børn, at når der bliver vedtaget et eller andet, så vil man trække børnene ud? Det må da immervæk være børnenes tarv, det kommer an på, både når man vælger skole og når man vælger at trække børnene ud fra deres skole.

Majbritt Mamsen har sagt, at hun hellere vil tvinge til et samarbejde og bevare de to skoler, hvor perspektivet på et senere tidspunkt skal være skolesammenlægning, når tiden er moden til det. Det mener jeg er at spille hasard med børnene, fordi der er ingen tvivl om, at der på skolerne er nogle, som aldrig ønsker en skolesammenlægning. Hvis de bliver tvunget til at samarbejde, så er det da selvfølgelig i deres interesse at vanskeliggøre, besværliggøre samarbejdet så meget som muligt.

Derfor mener jeg, at det er børnenes interesse, at man tager en beslutning her og siger: Nu laver vi en ny skole. De to eksisterende skoler indgår i det, og det er udgangspunktet for at opbygge samarbejdet. Så har vi spørgsmålet om, at de, som vil være med til det, kan være med til det. Skulle der være nogle lærere, der ikke ønsker det, jamen så er de hjertelig velkommen til at søge hen på andre skoler, og det hjælper man dem gerne med. Det er at varetage børnenes interesser. Det andet mener jeg er noget sludder. Det vil skabe en kaotisk situation fremover.

Et andet aspekt, der gør sig gældende, er jo, at det ikke er første gang, denne sammenlægning er oppe på det politiske plan. Hvis vi ikke tager beslutningen i dag, så mener jeg, at i næste borgerrepræsentationssamling er der nogle, der vil stille spørgsmål og komme op.

Jeg mener, vi skal tage beslutningen i dag, hvor der er råd til og politisk vilje til at skabe nogle kuldgode rammer for udviklingen af en ny skole, nogle rammer, som aldrig før er set i Københavns

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

Kommunes historie, nogle rammer, som skolefolket ude i landet kan slå deres kommunalpolitikere med i hovedet og sige: Prøv at se, hvad de gør i København, hvad det er for nogle gode betingelser, de stiller op ved skolesammenlægninger. Jeg tror, vi kan være stolte af det her både som by og i forhold til de to skoler og børnenes fremtid.

Louise Frevert (O): Det er utroligt, hvilken propagandasnak man skal høre heroppefra fra hele venstrefløjen, der på skift har været heroppe og sige de mest vanvittige tåbeligheder.

For øvrigt vil jeg gerne henstille til formanden, at talerne på talerstolen holder sig til sagen, i stedet for at komme med personlige perfiditeter og at blande emner sammen, som overhovedet ikke kommer sagen ved.

Når det er sagt, så vil jeg også sige, at vores samfund jo er bygget op på et luthersk-evangelisk grundlag, og det er absolut vores holdning, at det er de danske værdier og de danske normer, som vores børn skal have en fælles reference omkring, når de senere hen kommer ud i livet. Vi er ikke interesserede i at få et multietnisk samfund. Vi er heller ikke interesserede i at få en multietnisk folkeskole. Vi er interesserede i at få en folkeskole, der fungerer på danske præmisser.

Og så synes jeg, det er strålende, at vi kan have vores indvandrerbørn ind i klasserne, når de har lært at tale dansk og kan tale dansk og indgår på de fælles præmisser, som vi har i den danske folkeskole.

Når vi har sagt det, så vil jeg sige til hr. Bjarne Fey: Er det subjektivt at vurdere en sag ud fra høringsvar? Er det subjektivt at høre på, hvad borgerne siger? Nej, det er en objektiv vurdering, fordi objektivitet er, når man med åbent sind og åben pande lytter til borgerne. Se, det er objektivitet, hr. Bjarne Fey, og det er lige præcis det, som Dansk Folkeparti har gjort i denne sag. Derfor har vi lyttet til høringsvarene, derfor har vi lyttet til borgerne på Vesterbro.

Hr. Jakob Hougaard har bedt mig om komme herop. Måske forventer hr. Jakob Hougaard en længere redegørelse for, hvad de demokratiske spilleregler er. Men de demokratiske spilleregler er – nu bliver det selvfølgelig en gentagelse, fordi det faktisk er en del af den samme proces, som jeg før beskrev for hr. Bjarne Fey – at lytte til borgerne og så se på, hvad høringsvar der er i en demokratisk proces. Det er det samme, det er de demokratiske spilleregler, det er, at man lytter til hinanden.

Men se, det gør Socialdemokraterne jo sjældent. Det er jo ikke første gang, vi hører det. Bare tænk på hele sammentækningsproblemet, som vi har været igennem i, jeg ved ikke hvor mange år, hvor Socialdemokraterne løb fra en aftale om folkeskolen. Så når Per Bregengaard kan skifte emne, så kan jeg sandelig også. Men Socialdemokraterne sprang fra en aftale, og det er blevet en fuldstændig udvanding af tingene.

Den anden del af det er, hr. Per Bregengaard, at forældrene har jo en ret til selv at vælge, og jeg må indrømme, at det går mig lidt på, når man har en borgmester i København, der pådutter alle andre sine meninger, uden at de selv er i stand til at vælge, hvad de vil føle og tænke. Det er da noget forfærdelig centralistisk pjat at komme ud med og sige: Jeg mener, at det her er det rigtige – og så skal alle andre også mene det samme. Det kan man da ikke tillade sig hverken som menneske eller som borgmester for en forvaltning i København. Vorherre bevares, siger jeg. Hvor er demokratiet, og hvor er den demokratiske proces og de demokratiske spilleregler? Man har fuldstændig negligeret borgernes ret til selv at bestemme.

Mogens Lønborg (C): Når jeg tager ordet i denne debat, så er det ikke for at gå ind i selve diskussionen om de to skoler, men det er, fordi Bjarne Fey her fra talerstolen kom med nogle bemærkninger af mere generel karakter om Det Konservative Folkepartis opfattelse af økonomi.

Noget af det, Bjarne Fey sagde, var for så vidt rigtigt, nemlig vi er meget optaget af det spørgsmål. Men ellers var der ikke ret meget af det, Bjarne Fey sagde, som var korrekt, så derfor bliver jeg nødt til lige at sætte nogle ting på plads.

Vi er meget optaget af, at skatteborgerne får så meget som overhovedet muligt ud af de penge, som bliver indbetalt i skat. Det er vi faktisk meget optaget af. Jeg kunne ønske mig, at der var flere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

partier herinde, som så det som en meget, meget vigtig opgave at få så meget som muligt ud af skatte-kronerne. På skoleområdet, som eksempel, må vi jo konstatere, at Danmark er det sted, hvor man pr. elev bruger flest penge i hele verden, og København ligger, når vi ser på Danmarkskortet, helt i top.

Derfor må vi selvfølgelig også forvente, at vi så får meget for det, vi får høj kvalitet, og det er det, der er vores fokus hele vejen igennem, sikre, at det, vi betaler, så at sige også bliver modsvaret af den service, de ydelser, der bliver leveret.

Bjarne Fey var inde på noget med benchmarking. Nu synes jeg, det er lidt besynderligt at trække det aspekt ind i denne debat, for mig bekendt er der ikke ret meget i denne diskussion, der handler om benchmarking. Når ordet benchmarking, som jo er blevet sådan lidt et modeord, også optager os og optager heldigvis andre partier her i salen, så er det ud fra en betragtning om, at vi ønsker i den offentlige sektor, og her i Københavns Kommune, en langt større gennemsigtighed. Vi ønsker at vide, hvad tingene koster, vi ønsker at vide, hvad prisen er på de enkelte ydelser, også de københavnske skoler imellem.

Tager vi daginstitutionerne, så kom det for nylig frem i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, at der er kæmpestore prisforskelle. Altså nogle daginstitutioner formår at lave en ydelse, der er næsten halvt så dyr som de dyreste. Det er da tankevækkende ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi skal lige prøve at holde os til emnet.

Mogens Lønborg (C): Den slags ting ønsker vi at sætte fokus på. Derfor synes jeg ikke, Bjarne Fey skal bringe disse generelle betragtninger om Det Konservative Folkepartis økonomistyring ind i debatten på et så misforstået grundlag.

Majbritt Mamsen (C): Jeg mangler stadig væk at få forklaring på, hvorfor man mener, at det ikke kunne gro fra bunden af, Socialdemokratiet og Per Bregengaard, hvorfor man mener, at det absolut skal tvinges igennem, for så får man det bedste samarbejde, og hvis lærerne ved, at nu er det den her vej, de skal gå. Det kan de godt stadig væk vide ved bare at samarbejde uden en sammenlægning. Så jeg synes ikke rigtig, jeg har fået en forklaring på det, hverken fra Jakob Hougaard eller fra borgmester Per Bregengaard.

Så synes jeg, det er utroligt at høre borgmester Per Bregengaard snakke om integrationen, og det er vigtigt med integrationen, for det er vi slet ikke uenige i. De Konservative vil utroligt gerne diskutere integrationen og hvordan vi får integreret, men vi synes ikke, at det har været debatten i det her. Det har været en sammenlægning for enhver pris: Så køber vi lidt der, fordi så lukker vi munden på dem, og så gør vi lidt der, fordi så lukker vi munden på nogle andre.

Jeg synes selv, at det forslag, der er kommet frem til sidst, da er et pænt forslag, og derfor overraskede det mig, at Bjarne Fey kan komme frem med sådan noget, for vi har jo netop været med til at stemme for finansieringen, og så synes jeg, det er helt utroligt, at han så kommer frem med de beskyldninger.

Grunden til, vi har været det, er jo ikke, at vi billiger den sammenlægning, men det er for det første fordi vi mener, at når der er et flertal, der vil sammenlægge, så skal det selvfølgelig foregå bedst muligt for børnene. Samtidig er vi med i et budgetforlig, og det er de fleste involverede parter i denne skolesammenlægning også, så det er grund nr. 2 til, at vi har været med i det.

Der hersker ingen tvivl om, at De Konservative gerne vil tage debatten i U&U om integration i vores københavnske folkeskoler, men jeg synes ligesom, at vinden blæser mange veje i denne sag. Nogle siger, at det ikke har noget med det at gøre; andre siger, at det kun har noget med det at gøre.

Vedrørende at spille hasard med børnene mener jeg stadig væk, at man gør det ved at sammenlægge skolerne.

Og ja, det er rigtigt, at grunden til, jeg siger, at jeg vil tage mine børn ud, er, at jeg ikke tror, det bliver en behagelig skole at være på for de her børn i mange år. Man beder jo heller ikke de to skoler, Alsgades Skole og Ny Carlsberg Vejens Skole, de skoler, de klasser, der er, hvor der kun er 14, hvor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

udgangspunktet var, at det ikke er godt at være 14-16 elever i en klasse, så derfor vil man gerne sammenlægning. Det var ligesom startpunktet, da man startede med Ny Carlsberg Vejens Skole og Alsgades Skole-snakken. Men i dag ender det jo med, at de skoler stadig væk får lov at blive som to individuelle klasser. Man kommer ikke til at sammenlægge Alsgades Skoles og Ny Carlsberg Vejens Skoles elever i de næste 10 år, altså dem, der går der fra børnehaveklassen nu og så op til 10 år. Så herregud, der er jo ikke ret meget integration. Man kan arbejde på tværs af klasser. Javel, det kan man også ved et samarbejde.

Bjarne Fey (F): Nu får jeg at vide, jeg skal holde mig til emnet om skoler, men man har lige fået revisionsbemærkning om, at man altid skal sammenholde sine politikker i forhold til målsætninger, herunder økonomiske målsætninger, også vil blive udtalt på budgetforlig, budgetaftaler, hvor der bl.a. står, at vi skal forholde os til benchmarking.

En af bevæggrundene for sammenlægningen er jo økonomi. Derfor synes jeg, det her er fornuftigt, jeg synes faktisk, det er o.k., at man som parti har en overordnet målsætning om at få mest muligt for færrest mulige penge. Når det så i konkrete sager betyder, at man godt vil se igennem fingrene med det, er fint nok, det vil jeg faktisk godt kvittere for og sige, det er jo dejligt.

Jeg vil også godt slutte af med at sige til Det Konservative Folkeparti, hvis jeg ikke udtrykte det tydeligt nok: Tak for den tilkendegivelse og den stemmeafgivelse, der kommer i næste fase, at man rent faktisk er med til at bibringe en bedre skole. Jeg er ked af, hvis det ikke fremgik af mit første indlæg, at jeg rent faktisk var meget glad for De Konservatives bidrag i fase nr. 2. Men det var mere den diskrepans, jeg oplevede lidt i en konkret udmøntning om rammebetingelserne.

Jakob Hougaard (A): Bare et kort svar til Majbritt Mamsen, som spørger, hvorfor det ikke må gro fra bunden af. Det svar kom jeg jo også ind på i mine første bemærkninger. Der kan vi jo lære af historien, fordi hver eneste gang politikerne i Borgerrepræsentationen har diskuteret muligheden for at lægge de her to skoler sammen, ja, så har man set sig selv i øjnene på skolen og sagt: Nu skal vi samarbejde, nu skal alt blive bedre, og alt det, der er problemer, løser vi – og så er der ikke sket noget.

På et eller andet tidspunkt er det de folkevalgte politikere, som må påtage sig ansvaret og gribe ind og sige: Fint, nu træffer vi en afgørelse, og så lader vi det gro fra bunden. For det er det, der er tale om her, meget frie rammer for den nye skole, en god økonomi, mange muligheder for at lade det gro fra bunden af, og det vil ske.

Jeg tvivler på, at alternativet, som Majbritt Mamsen fra De Konservative har foreslået, vil være bedre, nemlig at sige, at nu tager vi en periode, hvor I får besked på at samarbejde, og så lægger vi jer sammen. Jeg tvivler på, at det vil skabe nogen specielt ønskværdig situation for skolen og for lærerne og eleverne, at de ved, at på et tidspunkt falder hammeren.

Det er et spørgsmål om, hvad man tror på, og jeg tror, at det er bedre at få klare linjer nu, og det gør vi med dette forslag.

Wallait Khan (V): Jeg vil bare sige, at vi støtter dette forslag. Jeg vil også gøre klart, at vi er sikre på, at vi kan få meget mere ud af det, så de kommer til at bo ét sted.

Det andet er, at vi slet ikke har nogen tvivl om, at det her fremmer integrationen. Vi har så mange politikere, som står frem og siger: Hvorfor har vi så mange indvandrerbørn bare i den skole og ikke i den anden skole? Og hvor vi kan gøre noget selv, hvorfor skulle vi så ikke være med til det? Derfor støtter vi dette forslag.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 35 stemmer imod 9.

For stemte A, V, F, B, Ø og D.

Imod stemte C og O.

Indstillingens 2. at blev godkendt med 36 stemmer imod 0. 9 undlod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

For stemte A, V, F, B, Ø, og D.
C og O undlod.

Indstillingens 3. at (nyt punkt vedtaget af Uddannelses- og Ungdomsudvalget) blev godkendt med 41 stemmer imod 4.

For stemte A, V, F, B, Ø, C, og D.
Imod stemte O.

Indstillingen – som anbefalet af Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget – var hermed godkendt.

Det Konservative Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget:

"Det Konservative Folkeparti ønsker ikke at stemme for en sammenlægning af de to skoler, da tiden ikke er moden til dette. Det Konservative Folkeparti ønsker ikke at spille hasard med nogle børn ved at forcere en sammenlægning uden at have forsøgt et samarbejde mellem de to skoler først. Det Konservative Folkeparti ønsker i stedet for, at man beder de to skoler om at samarbejde i en årrække, at resultatet evalueres, og at der herefter tages stilling til en eventuel sammenlægning."

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget:

"Dansk Folkeparti er helt uforstående overfor, at man i en demokratisk proces sidder høringsvarene overhørig. Flertallet ønsker ikke en sammenlægning af Ny Carlsberg Vejens Skole og Alsgades Skole til én skole. Vi mener, at dette er et brud på alle demokratiske spilleregler om, at nærmiljøet og de høringsberettigede parter skal høres og mener, at det er en absolut forkert beslutning. De 2 skoler bør forblive som to selvstændige enheder og have deres egne profiler. Dette tiltag er blot for at sammenblende børn i en multietnisk enhed, og det ønsker Dansk Folkeparti ikke. Lad forældrene selv bestemme. Vi stemmer imod indstillingen."

8) BR 519/03. Lokalplan "Tøndergade-karreen"

Indstilling om, at lokalplan "Tøndergade-karreen" vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen foreslåede ændring om mulighed for indretning af 2 ferieboliger i nybyggeri på ejendommene Tøndergade 8-12 og om mulighed for indretning af boliger til unge, ældre og personer med handicap samt socialt betingede bofællesskaber uanset lokalplanens bestemmelser om boligstørrelser. (Bygge- og Teknikudvalget)

Sagerne BR 519/03 og BR 538/03 blev behandlet under ét.

9) BR 538/03. Byfornyelsesbeslutning for Tøndergade-karreen

Indstilling om, at det af SBS Byfornyelse udarbejdede oplæg til byfornyelsesbeslutning for "Tøndergade-karreen" – efter høring af berørte ejere og lejere – nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse § 9 med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer om kun at råde over bygningerne på Tøndergade 8-12 til nedrivning, om at udtage ejendommen Sundevedsgade 4 for så vidt angår støtte til ombygning, og om at etablere gennemgang til gårdanlægget gennem kælderen i baghuset til Vesterbrogade 127, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at forlange eventuelle rettigheder, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

det er nødvendigt at råde over til gennemførelse af byfornyelsesbeslutningen, afstået mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang at opfordre ejerne af byfornyelsesområdet til at gennemføre byfornyelsesbeslutningens foranstaltninger og i givet fald meddele ejerne fornødne påbud om gennemførelse af foranstaltningerne, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til om fornødent at lade foranstaltninger udføre for ejernes regning og i givet fald til at forlange, at private tilhørende grunde og bygninger helt eller delvist afstås mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at overtage ejendomme eller dele heraf, som ejere med hjemmel i byfornyelseslovens § 159 måtte kunne kræve overtaget mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at sælge overtagne ejendomme i byfornyelsesområdet, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at give tilsagn om støtte efter byfornyelseslovens § 11, stk. 5, til de i byfornyelsesområdet udpegede ejendomme. (Bygge- og Teknikudvalget)

Sagerne BR 519/03 og BR 538/03 blev behandlet under ét.

Johannes Nymark (A): Jeg vil indskrænke mig til at konstatere, at en meget lang og kompliceret byfornyelsessag langt om længe er kommet i mål. Det synes jeg grundlæggende, vi kan glæde os over, og det er vel også baggrunden for, at i det store og hele er det enten et bredt flertal eller et enigt udvalg, der står bag denne beslutning.

Mikkel Warming (Ø): Sagen har haft et langt forløb, pinefuldt forløb efter min overbevisning er rigtigt, det kan jeg være enig med Johannes Nymark i. Glæden over afslutningen er måske knap så stor.

Det, der har trukket sagen, er jo gårdanlægget eller mangelen på samme, idet ejeren af de bygninger, hvor Arbejdsformidlingen har til huse, har været modstander af at afgive så meget som en millimeter af sin asfalterede grund til beboernes gårdanlæg, og det har trukket sagen voldsomt ud.

Arbejdsformidlingen dominerer denne karré med asfalt i store mængder, der bruges til dårligt udnyttede p-pladser, de optager plads og deler reelt karreen i to. Det hele er hegnet ind, naturligvis.

Her ligger den plads, de arealer, der kunne være brugt til gårdanlæg. Det er nu ikke, fordi p-pladserne, så vidt jeg er orienteret, er voldsomt udnyttet, eller rettere det parkeringsanlægs konstruktion, som samme ejendom har i Tøndergade, er ganske ringe udnyttet. Det er selvfølgelig ikke så rart, når man nu vil argumentere for, at det er vigtigt, at man ikke afgiver så meget som en millimeter asfalt til gårdanlæg. Så derfor har man selvfølgelig sat skilte op, som inviterer kunder, som henviser kundeparkering til p-anlæggets konstruktion. Så kan man måske få det fyldt lidt op.

Ejeren af de bygninger, hvor Arbejdsformidlingen er, har sat sig på bagbenene i forhold til at finde en løsning på gårdanlægget. Ejeren er Åge V. Jensens Fond. Det er en fin fond med pæne mennesker, en fond, der gør gode ting, opkøber landbrugsjord og indretter til naturområde, en fin fond med pæne mennesker, som bl.a. tjener deres penge på at udleje ejendomme som den, Arbejdsformidlingen har til huse i. Disse pæne mennesker vil ikke afgive så meget som en millimeter asfalt uden at få erstatning. De vil ikke acceptere, at der skal indrettes gårdanlæg, der kan tage noget som helst af den asfalt, de er så glade for. Der har ikke været nogen fleksibilitet, ingen forståelse for beboernes ønsker, legitime ønsker efter min vurdering, om et sammenhængende gårdanlæg.

Oven i købet vil denne pæne fond nu have erstatning for flere p-pladser end dem, der rent faktisk bliver nedlagt, idet p-pladserne jo er anlagt væsentligt større, end det er nødvendigt, ca. 1/3 faktisk. Så kunne man have haft flere pladser. De pladser, som man kunne have haft, kan vi læse i materialet, vil man gerne have erstatning for. Denne pæne fond opfører sig som de værste, mest pengegriske spekulanter.

Kommunen er nu heller ikke uden egen skyld i miseren. Uden at gå i detaljer med, hvad der skete i 1990'erne omkring dispensationer og byggetilladelser og lokalplansdispensationer og mangel på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

samme, så vil jeg bare sige, at det har været håndteret ualmindelig dårligt efter min vurdering af de borgmestre, der har været ansvarlige for de forvaltninger, der har givet de tilladelser, som førte til byggeriet af Arbejdsformidlingen.

Jeg vil gerne genfremsætte Enhedslistens forslag fra Bygge- og Teknikudvalget. Vi vil inddrage et større område, så der kan komme et bedre gårdanlæg, uden i øvrigt at fjerne alle p-pladserne i gården.

Jeg er klar over, at skulle dette forslag vinde tilslutning, hvad det ikke just gjorde i udvalget, så er der visse risici forbundet med det. Det er så et valg, man må gøre op med sig selv; vil man tage de risici, der kan være for kommunen ved at gøre det.

I forslaget ønskes i øvrigt bygningerne Tøndergade 8 og 12 nedrevet for at give plads til nybyggeri inklusive en daginstitution. Daginstitutionen er vi med på, men den kan altså godt, hvis man vil bruge pengene på det, indrettes i den lave bygning i Tøndergade 8. Vi vil hellere bevare de eksisterende bygninger end rive ned og bygge nyt og højere.

Resultatet af det forlig, der er lavet, og som et flertal formentlig godkender lige om lidt, er jo også, at ejeren får lov til at lave ferieboliger i nybyggeriet. Det kan man så mene er en billig pris for at få lov at få nedrevet og ombygget ejendommene, men ikke desto mindre vil vi hellere bevare også de lave bygninger end rive dem ned. Derfor skal jeg genfremsætte Enhedslistens forslag fra udvalgsbehandlingen om at bevare Tøndergade 8 og 12 og indrette daginstitution i Tøndergade 8.

Ole Hentzen (C): Jeg skal sige, at Den Konservative Gruppe stemmer for det, der er flertalsindstillingen. Vi mener, det er et resultat, som vi måske ikke kan være stolte af, men som vi kan være mere end bekendt.

Risiciene er velbeskrevet i det materiale, som udvalgets medlemmer har haft tilgængeligt, og de risici ved at prøve at stjæle mere af Aage V. Jensens parkeringspladser er for store efter vor mening. De, der ganske simpelt ville komme til at lide skaden, er beboerne i denne sag. Det er jo ikke kommunen, og det ved også Mikkel Warming.

Vi synes ikke, at den risiko er det værd, vi vil ikke være med dertil. Vi synes, at det, vi har nået, er acceptabelt. Dermed har jeg ikke stået og sagt, at Aage V. Jensens Fond ligesom er den store, godgørende fond i denne sag. Det er den ikke. Men jeg vil dog bare lige sige til Mikkel Warming, at for os Konservative er det altså helt legitimt at tjene penge. Jeg er da glad for, at han også fik med i sin tale, at de bestemt også bruger pengene til almennyttige, gode formål for borgerne, herunder opkøb af landbrugsjord og stille det til rådighed, så vi kan komme ud med vores små børn og barnevogne og børnebørn og hvad vi nu ellers har lyst til.

Jeg udtalte også på mødet og vil også gerne gøre det her fra talerstolen, at jeg synes, den pris, vi har måttet betale for at kunne få den daginstitution og nybyggeriet i Tøndergade 12, nemlig de to ferieboliger, tror jeg, det blev til, kan jeg sagtens leve med, sagtens. Det tilfører boliger, vi får et glimrende daginstitutionsområde herude. Beboerne får ikke alt det, de gerne ville have af legeplads. Nej, de havde intet i forvejen, nu har de fået ganske meget. At de vil have det hele, er meget naturligt. Det er en trend, vi møder overalt i byen. Det har vi ikke kunnet opfylde i denne sag.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for det kompromis, vi er nået frem til her.

Man gik først til afstemning vedr. sag 519/03.

Indstillingen blev godkendt.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag 538/03.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

"Bygningerne Tøndergade 8 og 12 bevares, og der indrettes en daginstitution i bygningen Tøndergade 8."

Enhedslisten genfremsatte endvidere følgende ændringsforslag fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

"Der inddrages et areal svarende til forslaget i karrérådets indsigelse af 14. juli 2003."

Enhedslistens 1. ændringsforslag blev forkastet med 41 stemmer imod 5.

For stemte Ø.

Imod stemte A, V, F, B, C, O og D.

Enhedslistens 2. ændringsforslag blev forkastet med 33 stemmer imod 13.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, C, O og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 40 stemmer imod 5.

For stemte A, V, F, B, C, O og D.

Imod stemte Ø.

=====

10) BR 528/03. Forslag til lokalplan "Færgehavnsvej"

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Færgehavnsvej" for området begrænset af Færgehavnsvej, fremtidigt frihavsgitter, Containervej, Sundkrogsgade og lejemålsgrænsen til lodden Sundkrogsgade 50 vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelse annonceres i områdets lokalpresse, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en planens hjemmeside, en lokal udstilling samt et borgermøde, tilrettelagt som et orienteringsmøde, vedtages.

Det forudsættes, at anden planlægning i Nordhavnsområdet ses i lyset af anbefalingerne fra styregruppen vedrørende udvikling af Nordhavnen til Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget. (BTU 564/2002 J.nr. 0429.0009/00/ØU 294/2002 – tiltrådt med ændringer henholdsvis den 20. og 26. november 2002).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

11) BR 537/03. Forsøgsmidler efter byfornyelseslovens § 11, stk. 5 til Boligselskabet AAB's afdeling 68 til bygningsfornyelsesarbejder i ejendommen Burmeistergade / Prinsessegade

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at modtage Erhvervs- og Boligstyrelsens tilsagn om ekstraordinær bevillingsramme på 25.000.000 kr., at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at meddele tilsagn om støtte til gennemførelse af bygningsfornyelsesarbejder på den omhandlede ejendom i overensstemmelse med byfornyelseslovens regler herom, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med bygningsfornyelsesarbejderne og forsøgsprojektet forbundne udgifter, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån, i overensstemmelse med byfornyelsesloven § 65 til finansiering af bygningsfornyelsesarbejderne, i det omfang finansiering ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. november 2003**

Indstillingen blev godkendt.
=====**12) BR 536/03. Forsøgsmidler efter byfornyelseslovens § 11, stk. 5 til byfornyelsesarbejder i ejendommen Nøjsomhedsvej og Enghavevej**

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at modtage Erhvervs- og Boligstyrelsens tilsagn om ekstraordinær bevillingsramme på 2.345.000 kr., at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at meddele tilsagn om støtte til gennemførelse af bygningsfornyelsesarbejder på den omhandlede ejendom i overensstemmelse med byfornyelseslovens regler herom, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med bygningsfornyelsesarbejderne og forsøgsprojektet forbundne udgifter, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne af garantere for lån, i overensstemmelse med byfornyelsesloven § 65 til finansiering af bygningsfornyelsesarbejderne, i det omfang finansiering ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**13) BR 535/03. Forsøgsmidler efter byfornyelsesloven § 11, stk. 5, til Boligselskabet AAB's afd. 6 til Bygningsfornyelsesarbejder i ejendommen Kirkegårdsvej/Tycho Brahes Alle/Sofies Brahes Alle**

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at modtage Erhvervs- og Boligstyrelsens tilsagn om ekstraordinær bevillingsramme på 25.000.000 kr., at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at meddele tilsagn om støtte til gennemførelse af bygningsfornyelsesarbejder på den omhandlede ejendom i overensstemmelse med byfornyelseslovens regler herom, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med bygningsfornyelsesarbejderne og forsøgsprojektet forbundne udgifter, samt

at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån, i overensstemmelse med byfornyelseslovens § 65 til finansiering af bygningsfornyelsesarbejderne, i det omfang finansieringen ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**14) BR 530/03. Takster for håndtering af affald i Nyhavn**

Indstilling om, at "Regulativ for indsamling af dagrenovation mv. i kvarteret omkring Nyhavn og takster for benyttelse af centralsuganlægget i Nyhavn" godkendes, samt at hektolitertaksten og tilslutningstaksten fastsættes som det fremgår af vedlagte takstblad.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. november 2003

15) BR 539/03. Forbedring af vandkvaliteten i Svanemøllebugten

Indstilling om, at der meddeles Københavns Energi en anlægsbevilling med en udgift på 25 mio. kr. til etablering af renseforanstaltninger på overløbsvand ved Svanemøllebugten og en indtægt på 10 mio. kr., der modtages fra EU's støtteprogram LIFE-Environment. Der kan anvises kasse-mæssig dækning på rådighedsbeløbet på konto 1.40.3 Spildevand.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

16) BR 545/03. Medlemsforslag om ændring af taletidsregler for møder i Borgerrepræsentationen (1. behandling)

(Stillet af Helen Hedemann, Bjarne Fey, Frank Hedegaard, Jens Johansen, Bo Asmus Kjeldgaard, Marlene Krogh, Sven Milthers, Trine Schaltz, og Charlotte Wieth-Klitgaard (alle F)):

At bilaget 'Taletidsregler' til Forretningsordenen for Borgerrepræsentationen ændres i overensstemmelse med bilag 1.

Hellen Hedemann (SF): Jeg blev ringet op af en journalist her i mandags. Man kunne straks høre på hendes stemme, at hun virkelig troede, der var gang i noget. Nu var SF interesseret i at begrænse borgmestrenes taletid i Borgerrepræsentationen. Men desværre måtte jeg sige til hende, at det var et aldeles uspændende forslag, det var ren procedure.

Det var jo sådan, at da vi ændrede vores styreform pr. 1. januar 1998 og gik fra magistratsstyre til udvalgsstyre, så ændrede vi ikke samtidig taletidsreglerne i vores forretningsorden. Men det er jo meget hensigtsmæssigt, at man kan sige, at det, man laver, ligesom er i overensstemmelse, eller at reglerne er i overensstemmelse med praksis. Det er jo sådan, at vi har udvalgsstyre; så er det ikke længere så nødvendigt for borgmestrene at bruge 10 minutters taletid til at svare på spørgsmål i Borgerrepræsentationen. Jeg kan i hvert fald sige, at i de 6 år, jeg har siddet i Borgerrepræsentationen, kan jeg ikke mindes, at det har været brugt.

Så derfor vil jeg foreslå, at taletidsreglerne for alle medlemmer af Borgerrepræsentationen er ens. Men vi vil selvfølgelig fastholde, at der er anderledes taletidsregler i forbindelse med forespørgselsinstutttet, fordi vi jo har set netop ved det sidste par BR-møder, at der har været forespørgsler. Det er klart, da er der brug for, at en borgmester kan tale i længere tid.

Så det eneste, der er ved dette forslag, er ren procedure, altså at vi indretter reglerne efter den praksis, vi har her i Borgerrepræsentationen.

Så vil jeg sige, at forslaget kommer på på det førstkommende borgerrepræsentationsmøde igen, og det skyldes, at når man laver ændringer til forretningsordenen, så kræver det to vedtagelser i Borgerrepræsentationen.

Karen A. Hækkerup (A): Det er bare lige for at være sikker på, at proceduren i sagen er, at mellem første og anden behandling videresendes den til Økonomiudvalget.

Hellen Hedemann (SF): Kun hvis det bliver foreslået.

Efter forslag fra Socialdemokraterne blev sagen henvist til Økonomiudvalget mellem 1. og 2. behandling.

Medlemsforslaget blev oversendt til 2. behandling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. november 2003**

17) BR 533/03. Røkering i udvalg

Godkendelse af at Jens Johansen (F) udtræder af Børne- og Ungeudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Trine Schaltz (F) indtræder som nyt medlem af udvalget med virkning fra den 1. december 2003.

Indstillingen blev godkendt.

18) BR 534/03. Meddelelse om valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Jens Johansen (F) indtræder som suppleant til Børn- og Ungeudvalget med virkning fra den 1. december 2003 i stedet for Heinrich Metz (F), som ikke længere er midlertidigt medlem af Borgerrepræsentationen.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

19) BR 541/03. Røkering i udvalg

Godkendelse af at Wallait Khan (V) udtræder som suppleant til Børne- og Ungeudvalget, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Heidi Wang (V) indtræder som ny suppleant til udvalget.

Indstillingen blev godkendt.

20) BR 543/03. Røkering i udvalg

Godkendelse af at Anne Laugesen (D) udtræder som medlem af Skatteankenævnet, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Kirsten Lydholm (D), Valbygårdsvej 39, 2500 Valby, indtræder som nyt medlem af nævnet.

Indstillingen blev godkendt.

21) 582/03. Røkering i udvalg

Godkendelse af at Knud Erik Hansen (F) udtræder af Valby Lokaludvalg, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at den nuværende stedfortræder, Kasper Lund Kirkegaard (F), indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt.

22) 583/03. Røkering i udvalg

Godkendelse af at Anne Laugesen (D) udtræder som suppleant til Valby Lokaludvalg, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Kirsten Lydholm (D), Valby Gårdsvej 39, 2500 Valby, indtræder som ny suppleant for Birte Skili (D). Denne indstilling erstatter indstillingen (BR 532/03) fra sidste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. november 2003**

møde i Borgerrepræsentationen, hvoraf det ved en fejl fremgår, at Kirsten Lydholm skulle indtræde som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt.

=====

23) BR 550/03. Besættelse af stilling

(Økonomiudvalget)

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil benytte lejligheden til at udtrykke både tilfredshed og glæde over, at sundhedsforvaltningen får en efter alle solemærker at dømme meget dygtig og kompetent person i stolen som den nye administrerende direktør. Det tror jeg bliver til glæde for både udvalg og forvaltning, men også for hele Københavns Kommune.

Så vil jeg samtidig udtrykke min beklagelse over, at der allerede i tirsdags efter økonomiudvalgsmødet udgik en pressemeddelelse fra overborgmesteren. Når jeg gør det, så er det ikke for at stå i en glædelig stund og være sur, men af principielle grunde, fordi jeg synes, det er foragt for Borgerrepræsentationen. Det er os, der har kompetencen i denne sag. Jeg håber, at det er en alvorlig svipser, og at det ikke er andre ting, der er skyld i det.

Indstillingen blev godkendt.

Dørene blev lukket kl. 19.11

Denne sag behandlede for lukkede døre:

24) BR 546/03. Salg af ejendom

(Økonomiudvalget, Kultur- og Fritidsudvalget og Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Klaus Hansen (A) deltog ikke i behandlingen af sagen på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt.

Mødet sluttede kl. 19.12